

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Blanky Chlostové a soudců JUDr. Michala Holuba a JUDr. Zuzany Hanákové, LL.M. ve věci

žalobce: **M.S.**, narozený dne xxx
bytem xxx
zastoupený advokátem JUDr. Lukášem Holým
sídlem Přístavní 321/14, Praha 7

proti
žalované: **P.S.**, narozená xxx
bytem xxx
zastoupená advokátem Mgr. Janem Válkem
sídlem Vítkova 247/7, Praha 8

o výživné

k odvolání žalované proti rozsudku Obvodní soud pro Prahu 6 ze dne 19. srpna 2025, č.j. 0 P 122/2018-1089, ve znění opravného usnesení ze dne 23. září 2025, č. j. 0 P 122/2018-1100, 60 P a Nc 176/2018, a ze dne 16. října 2025, č. j. 0 P 122/2018-1112, 60 P a Nc 176/2018

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně se ve výroku I., II. a V. **mění** tak, že návrh žalobce na zvýšení výživného od 3. 11. 2021 do 31. 8. 2024 na částku 75 000 Kč měsíčně a od 1. 9. 2024 na částku 90 000 Kč měsíčně se **zamítá**.
- II. Žalobce je **povinen** zaplatit žalované náklady řízení před soudy obou stupňů v částce 408 846,90 Kč k rukám advokáta Mgr. Jana Válka do 3 dnů od právní moci rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje I.T.

Odůvodnění:

1. V záhlaví uvedeném rozhodnutím soud I. stupně uložil žalované povinnost platit výživné žalobci počínaje od 3. 11. 2021 do 31. 8. 2024 ve výši 75 000 Kč měsíčně a s účinností od 1. 9. 2024 ve výši 90 000 Kč měsíčně, vždy do každého 15. dne v měsíci k rukám žalobce (výrok I.), nedoplatek za období od 3. 11. 2021 do 19. 8. 2025 ve výši 1 330 000 Kč uložil žalované uhradit žalobci do 31. 12. 2025 (výrok II.), zastavil řízení o návrhu o zaplacení výživného za období od 1. 9. 2021 do 2. 11. 2021 (výrok III.), uložil žalované povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 455 020,50 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce (výrok IV.) a konstatoval, že tímto se mění rozsudek Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 22. 9. 2016, č. j. 0 Nc 2026/2015-136 (výrok V.).
2. Rozhodl tak o návrhu žalobce ze dne 1. 11. 2021, kterým se domáhal (po změnách žaloby a částečném zpětvzetí žaloby), aby soud rozhodl o zvýšení výživného tak, jak je uvedeno ve výroku I.
3. Žalobce návrh odůvodnil tak, že výživné bylo naposledy určeno rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 22. 9. 2016, č. j. 0 Nc 2026/2015-136, který nabyl právní moci dne 26. 10. 2016, tedy v době, kdy tehdy ještě nezletilému žalobci bylo xxx let. Od té doby se poměry žalobce změnily, když nabyl zletilosti, ukončil úspěšně studium na střední škole státní maturitní zkouškou, dne 1. 9. 2021 byl přijat ke studiu oboru Xxx xxx vyučovaném v anglickém jazyce na Xxx xxx, který rovněž úspěšně ukončil, a od 9. 9. 2024 je studentem prezenční formy magisterského studia na vysoké škole Bxxx xxxL University of London. Po celou dobu doposud (s výjimkou, kdy je v Londýně) bydlí u svého otce, kde má veškeré zázemí, a z jehož strany se žalobci též dostává veškeré finanční podpory nad rámec výživného hrazeného matkou. Běžné výdaje žalobce spojené s jeho každodenním životem se postupně zvyšovaly s jeho věkem a studiem. Školné na XXX představovalo přibližně 100 000 Kč ročně, školné na britské škole pak činí 11 404 liber, obojí hradil v plné výši otec žalobce. Od započetí studia v Londýně je nutno brát v potaz též značné rozdíly v cenách zboží a služeb mezi Prahou a Londýnem, které změnu poměrů na straně žalobce rovněž významnou měrou ovlivňují. Možnost sám si přivydělat je pro žalobce v současné době fakticky vyloučena s ohledem na časovou náročnost studia a množství domácí přípravy a úkolů (10-15 hodin samostudia týdně, 3 až 4 projekty po 30 až 40 hodinách v rámci každého ze dvou prvních semestrů, v závěrečném semestru 6 projektů), které musí s ohledem na požadavky současné školy plnit. Podstatnou část času (celkem 8 hodin týdně) mu zabere též dojíždění do školy a zpět a samotné cestování mezi Prahou a Londýnem. Několik dalších hodin týdně pak žalobce věnuje rehabilitaci po nedávno prodělané operaci, sportovním aktivitám a přípravě na zkoušku CFA (Chartered Financial Analyst) vyžadující celkem přibližně 300 hodin studia, jejíž úspěšné složení významně zvyšuje jeho šance na uplatnění v oboru, který studuje, když od tzv. brexitu jsou reálné šance žalobce na pracovní uplatnění ve Velké Británii extrémně ztíženy. Vzhledem k časovému vytížení by žalobce byl ochoten brigádně pracovat pouze v případě, že brigáda by měla vztah k jeho studiu a přinesla nějakou přidanou hodnotu k němu, takové jsou však pouze stáže a ty jsou honorovány v částkách okolo 13 až 15 liber za hodinu. V době, kdy studoval na XXX, absolvoval například stáž u PwC Czech Republic, i zde však převážil prvek přínosu této stáže pro studium, na které se žalobce primárně soustředil, a jeho budoucí uplatnění v oboru nad objemem takto přivydělaných finančních prostředků. Vlastnímu zajištění příjmů se nebrání, ale tyto je v současnosti schopen si obstarat pouze v symbolické výši, která by na výši jím požadovaného výživného neměla vliv. Žalobce v minulosti prodal auto značky Volkswagen za 100 000 Kč, vlastní motorku značky Yamaha z roku 2017, kterou koupil za cca 5 000 EUR, a motorku na závodění, kterou koupil za 10 000 EUR. Na obě motorky mu půjčila peníze babička. V neposlední řadě žalobce argumentoval vývojem inflace mezi lety 2016 a 2024.
4. Žalobce uvedl, že majetkové poměry žalované se rovněž změnily, když nabyla do vlastnictví další nemovitě věci a podstatně se zvýšily její příjmy. V návrhu na zastavení exekuce ze dne 5. 10. 2021,

Shodu s prvopisem potvrzuje I.T.

kteřá je vedena na dlužné výživné, žalovaná sama uvádí, že její majetek činí 120 000 000 až 130 000 000 Kč, a její měsíční příjmy činí 455 000 Kč. Nemovitý majetek žalované navíc vykazuje značnou potencialitu, která by rovněž měla být brána v úvahu. Žalovaná provozuje xxx v Xxx a je jediným společníkem a jednatelem společnosti MXXX XXXA s. r. o. a členkou představenstva společnosti CXXXG a. s. K rukám žalované je v současnosti ze strany jeho otce hrazeno výživné pro plnorodé sestry žalobce, které byly svěřeny do péče žalované, v celkové výši 100 000 Kč (od 1. 9. 2021 bylo výživné na starší L. na návrh žalované zvýšeno na 60 000 Kč a výživné na mladší O.M. na 40 000 Kč), přičemž je zcela zřejmé, že sestry žalobce, už jen s ohledem na jejich věk (xxx a xxx let), nemohou mít stejné odůvodněné potřeby jako on. Žalovaná také pořídila dceři L. osobní automobil v hodnotě 360 000 Kč. Žalobce poukázal také na to, že v průběhu řízení vyšlo opakovaně najevo, že žalovaná by žádnou část svého majetku nebyla ochotná prodat v případě své neschopnosti platit výživné z jejich měsíčních příjmů.

5. Žalovaná navrhla, aby soud návrh na zvýšení výživného zamítl jako nedůvodný s tím, že žalobce předně nedoložil, jak a v čem spočívá zvýšení jeho potřeb. V porovnání s jeho předchozím studiem na soukromém xxx gymnáziu, kde výše školného byla objektivně vyšší, měl žalobce v době svého studia ještě na XXX nižší náklady na školné, navíc žil celou dobu u svého otce, který mu poskytoval veškeré zázemí a hradil veškeré jeho běžné potřeby. Současně nelze směřovat příjmy žalované jako fyzické osoby a právnických osob, v nichž má účast. Část jejího majetku, na kterou žalobce v tomto ohledu míří, představuje bydlení pro ni a její rodinu (rodinný dům a xxx v Xxx), část je sice investiční majetek (kancelářská budova v xxx), ale ve stavu vyžadujícím rozsáhlé investice, aby bylo možné o potencialitě vůbec uvažovat. Poukázala rovněž na dobré mravy v tom smyslu, že žalobce nikdy neprojevil ani minimální zájem o její životní a finanční poměry, sám si vybral drahé studium v zahraničí, aniž by se jí zeptal, zda si takto vysoké náklady může vůbec dovolit a zda s tím s ohledem na svou majetkovou situaci souhlasí. Žalobce, ačkoliv je zletilý, bez jakéhokoliv vlastního přičinění, kdy po celý dosavadní život deleguje naplňování svých náročných finančních potřeb na rodiče, fakticky ještě navyšuje již tak náročné podmínky svého životního stylu a po žalované se požaduje, aby se tato bez ohledu na svou životní a finanční situaci těmto jeho očekáváním bez dalšího přizpůsobila. Zpochybnila též výchovný efekt přiznání zvýšeného výživného soudem a soulad s nejlepším zájmem, byť již zletilého, dítěte. Situaci žalobce nelze porovnávat se situací jeho sester, z nichž jedna je dosud nezletilá a ve věku, kdy si jen těžko může sama přivydělat. Otec žalobce navíc dosahuje nesrovnatelně vyšších příjmů v řádu několika desítek milionů korun ročně a má nemovitý majetek v hodnotě cca 1 000 000 000 Kč.
6. Soud I. stupně vyšel ze zjištěného skutkového stavu, že žalobce je od 1. 9. 2024 studentem prezenční formy ročního magisterského studijního programu MSc Real Estate na vysoké škole Bxxx xxxL University of London v Londýně. MSc Real Estate, kde za školné otec žalobce uhradil 11 404 liber (dle kurzu v době převodu přibližně 336 100 Kč). Studijní program vyžaduje docházku v rozsahu minimálně 21 hodin týdně. Žalovaný v Londýně bydlí na adrese xxx, Xxx, v bytě, který si pronajal na dobu určitou 12 měsíců, a za jehož užívání hradí pronajímateli nájemné ve výši 1 725 liber měsíčně, včetně poplatků za služby. Před zahájením studia v Londýně žalobce studoval od 1. 9. 2021 na XXX prezenční formu bakalářského studijního programu Xxx xxx. Žalobce zaplatil XXX za zimní semestr 2021/2022 uvedeného programu částku 1 900 EUR a za letní semestr 2021/2022 téhož částku 1 900 EUR. Žalobce dosud žije s otcem, na bydlení ničeho nepřispívá. Otec hradí žalobci nad rámec výživného od žalované ve výši 50 000 Kč veškeré náklady na jeho živobytí. Nemá žádné vlastní příjmy a v minulosti neměl žádné brigády, které by znamenaly relevantní zdroj jeho přivýdělku. Soud nezjistil žádný nemovitý majetek či movitý majetek větší hodnoty vlastněný žalobcem a ani žádné jeho dluhy či exekuce. Zdravotní stav žalobce je až na prodělanou operaci xxx a nutnost rehabilitace a cvičení dobrý.
7. Výživné žalované vůči žalobci bylo naposledy stanoveno rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 22. 9. 2016, č. j. 0 Nc 2026/2015-136, kterým byla schválena dohoda rodičů, na základě které se žalovaná zavázala platit výživné na tehdy nezletilého žalobce měsíčně částkou

Shodu s prvopisem potvrzuje I.T.

50 000 Kč. Žalovaná má další dvě vyživovací povinnosti, a to k dnes již zletilé L. S. a dosud nezletilé O.M. S. , jež má ve své péči. Průměrný příjem žalované činil v roce 2019 částku 635 049 Kč, tedy 52 920,45 Kč měsíčně. V roce 2020 činil její průměrný příjem 511 940 Kč, tedy 42 661,67 Kč měsíčně. V roce 2021 činil pak 445 804 Kč, tedy 37 150,33 Kč měsíčně. Žalovaná je jednatelkou a jediným společníkem společnosti MXXX XXXA s. r. o., IČO xxx, jejíž roční úhrn čistého obrátu za rok 2019 činil 7 789 661 Kč, za rok 2020 částku 6 952 281 Kč a za rok 2021 částku 6 937 609 Kč. Společnost žalované dlouhodobě disponuje majetkem v řádu milionů korun, kdy hodnota aktiv společnosti se v letech 2022 až 2023 pohybovala mezi 7 až 8 miliony Kč. Podíl vlastního kapitálu na krytí majetku společnosti činil v r. 2021 35 %, v roce 2022 se pak zvýšil na 49 %, v roce 2023 pak dosahoval 36 %, kdy došlo k poklesu vlastního kapitálu a nárůstu zadluženosti. Ekonomická situace společnosti je nadále stabilní, nejde o podnik v úpadku, ale o fungující obchodní společnost s významným majetkem. Žalovaná vlastní poměrně značné množství nemovitých věcí, část z těchto nemovitých věcí generuje příjmy žalované z pronájmu (kancelářská budova v xxx xxx v Xxx), část slouží k uspokojení bytových potřeb žalované a její rodiny. Nemovité věci nejsou až na výjimky zatíženy věcnými právy třetích osob, které by jejich hodnotu snižovaly. Měsíční výdaje žalované činí celkem 208 833,33 Kč, přičemž hypotéka na rodinný dům, ve kterém s rodinou žije, je 25 000 Kč, hypotéka na byt 9 000 Kč, platby za energie v rodinném domě 25 000 Kč, chod domácnosti (jídlo, oblečení, pomůcky do školy atd.) 50 000 Kč, kroužky pro děti 25 000 Kč, výživné na žalobce 50 000 Kč, školné pro dceru L. ve výši 48 000 Kč ročně, tedy 4 000 Kč měsíčně, a dovolené ve výši 250 000 Kč ročně. Žalovaná vlastní 8 let starý automobil Audi SQ5, užívá dále Škodu Kamiq v hodnotě asi 300 000 Kč, která je registrovaná na její společnost, motocykl značky Microcar (xxx) a jednoho koně. Zdravotní stav žalované je dobrý.

8. Otec žalobce hradí na dnes již zletilou dceru L., jejíž matkou je žalovaná, výživné ve výši 60 000 Kč měsíčně (zvýšeno od 1. 9. 2019 z původních 30 000 Kč), z toho 15 000 Kč měsíčně jde na tvorbu úspor, a na dosud nezletilou dceru O.M., jejíž matkou je žalovaná, výživné ve výši 40 000 Kč (zvýšeno od 1. 9. 2019 z původních 20 000 Kč), z toho vyčlenil 10 000 Kč měsíčně na tvorbu úspor. Otec žalobce má kromě žalobce a uvedených dvou plnorodých sester žalobce se svou současnou partnerkou ještě nezletilou dceru. Otec žalobce je jednatelem a společníkem společnosti Rxxx s. r. o., která je nástupnickou společností ve fúzi se společností Bxxx xxxA, spol. s. r. o., přičemž hodnota jmění společnosti Bxxx xxxA, spol. s. r. o., byla k datu 31. 12. 2018 ve výši 434 223 000 Kč. Společnost Rxxx s. r. o., IČO xxx je vlastníkem pozemku parc. č. xxx, zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba Xxx, č. p. xxx, jiná st., v k. ú. Xxx. Otec je vlastníkem pozemku parc. č. xxx, zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba, Xxx, č. p. xxx, bydlení, nacházející se v k. ú. Xxx a pozemku parc. č. xxx, zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba Xxx, č. p. xxx, xxx., v k. ú. Xxx. Otec žalobce je rovněž členem představenstva společnosti NXXX XXXF a.s., IČO xxx se základním kapitálem 2 000 000 Kč, která se zabývá správou vlastního majetku.
9. Soud I. stupně poté uzavřel, že při posuzování vyživovací povinnosti rodičů k dětem třeba vycházet z § 911 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o. z.“), z nějž vyplývá, že vyživovací povinnost rodičů k dětem trvá do té doby, pokud děti nejsou samy schopny se žít. Vyživovací povinnost rodičů k dětem tedy není podmíněna věkem, ani ukončením určitého stupně vzdělání, nýbrž pouze schopností sám se žít, což je pojem, který musí soud vyložit jednotlivě podle specifik každého konkrétního případu a odkázal na usnesení Ústavního soudu ze dne 19. 5. 2016, sp. zn. III. ÚS 3232/15, usnesení ze dne 25. 3. 2014, sp. zn. IV. ÚS 1247/13 a nálezy ze dne 21. 4. 2011, sp. zn. II. ÚS 3113/10).
10. Dospěl k závěru, že žalovaný se připravuje studiem na výkon budoucího povolání a nemůže se sám žít vlastní prací. Jsou to tedy jeho rodiče, kteří vůči němu mají vyživovací povinnost a základní předpoklad pro přisouzení výživného splněn je.
11. Soud I. stupně dovodil, že došlo od poslední úpravy výživného ke změně poměrů jak na straně žalobce, tak na straně žalované. V době, kdy soud o výživném naposledy rozhodoval, bylo žalobci

Shodu s prvopisem potvrzuje I.T.

xxx let a navštěvoval víceleté gymnázium. Ke změně poměrů došlo jednak s jeho nástupem na XXX a poté znovu v souvislosti se započatím jeho studia v Londýně. Je pravdou, že žalobce se výrazně soustředí na studium a možnost případného příjmu podmiňuje jeho vztahem ke studiu a svému budoucímu uplatnění. Na druhou stranu vzhledem k poměrům, v jakých žalobce vyrůstal, kdy zjevně oba jeho rodiče jsou ambiciózní osobnosti s výrazně obchodním duchem, se nelze příliš podívat nad osobnostním nastavením žalobce a jeho snahou získat prestižní vzdělání a pracovní uplatnění. Skutečnost, že aktivně nevyhledává brigády, které by časově byly na úkor jeho studia a výhradně s cílem alespoň něco si přivydělat, mu nepřičítal k tíži, zvláště pak, když studijní program žalobce je časově a obsahově náročný, a nelze po něm spravedlivě požadovat, aby si vedle něj zajišťoval pravidelný příjem prostřednictvím výdělečné činnosti, čímž by pravděpodobně přišel o veškerý volný čas. Je nepochybné, že otec žalobce dokáže vzhledem ke své majetkové situaci sám o sobě zajistit žalobci všechny jeho potřeby, na druhou stranu tento po celou dobu vykonává i osobní péči o něj a rádně platí výživné na dvě sestry žalobce, které vyrůstají s matkou.

12. I žalovaná disponuje významnými příjmy, v podnikání se jí stabilně daří, obě obchodní společnosti, v nichž má účast, prosperují, nadto vlastní rozsáhlý nemovitý majetek, který není až na výjimky zatížen věcnými právy třetích osob. Má dostatečné majetkové poměry, aby zvýšené výživné mohla hradit, aniž by to pro ni představovalo nepřiměřenou zátěž. Soud I. stupně přihlédl i k tomu, že žalované dosud nikdy nebylo výživné na žalobce zvýšeno, na rozdíl od povinnosti žalobceva otce ve vztahu k sestrám žalobce žijícím s žalovanou. Rodiče s dětmi by měli mít v zásadě stejnou životní úroveň, přičemž jsou rozhodné odůvodněné potřeby oprávněného a jeho majetkové poměry, jakož i schopnosti, možnosti a majetkové poměry povinného. Měl za to, že došlo ke změně poměrů, jež odůvodňuje zvýšení výživného, když odůvodněné potřeby žalobce vzrostly, a současně vzrostly majetkové poměry žalované, pro které je schopna zvýšené výživné platit. Vzal zároveň při stanovení výše výživného v úvahu nadstandardní majetkové poměry obou rodičů.
13. Současně soud I. stupně změnil výrok o výživném rozsudku Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 22. 9. 2016, č. j. 0 Nc 2026/2015-136.
14. Výrok o náhradě nákladů řízení pak odůvodnil § 142 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, dále jen „o. s. ř.“
15. Proti tomuto rozhodnutí podala včasné odvolání žalovaná, které odůvodnila tak, že žalobce v průběhu celého řízení nijak neprokázal, že by v období, kdy studoval na Xxx xxx (XXX) měl zvýšené výdaje, které by odůvodňovaly navýšení výživného ze strany žalované nad rámec částky, kterou mu již v té době pravidelně poskytovala. Je sice pravdou, že žalobce studoval na XXX v anglickém jazyce a v důsledku toho hradil školné, nicméně výše tohoto školného byla objektivně nižší než výše školného, které žalobce hradil v předchozím období studia na soukromém xxx gymnáziu. Právě v době studia na tomto gymnáziu bylo již o výši výživného rozhodnuto.
16. Nelze tedy nyní bez dalšího dovozovat, že by jeho životní potřeby nebo náklady spojené se vzděláním po dobu studia na XXX měly nově vyžadovat navýšení vyživovací povinnosti žalované.
17. Během studia na XXX, nebyly splněny podmínky pro navýšení výživného, neboť žalobce nevykazoval žádné nové nebo vyšší potřeby oproti těm, které měl již v době předchozí. Současně nelze přehlédnout, že žalobce ani neučinil žádný konkrétní krok k tomu, aby zvýšení svých nákladů v této době jakkoliv doložil – jeho tvrzení zůstala čistě obecná a ničím nepodložená.
18. Obdobně pak platí pro následující období, po které žalobce studoval ve Velké Británii. Žalobce neunesl své břemeno důkazní ve vztahu k jím tvrzeným skutečnostem, pouze prokázal výši a úhradu školného, výši a úhradu nájemného za ubytování a úhradu na koupi židle v obchodním domě IKEA. Ostatně i soud I. stupně v napadeném rozhodnutí uvádí, že z provedeného dokazování zjistil, že nájemné žalobce činí 1 725 liber měsíčně a školné činí 11 404 liber ročně. Žalobce je již ve věku xxx let a jeho studium na vysoké škole ve Velké Británii dle jím předložených informací představuje časovou dotaci přibližně 20 hodin týdně. Za této situace má žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje I.T.

bezpochyby dostatek prostoru pro to, aby si alespoň částečně přivydělával na své životní náklady, což je ostatně běžné u většiny studentů vysokých škol v jeho věku.

19. Soud I. stupně pro rozhodování o výživném vycházel z daňových přiznání za rok 2019, 2020 a 2021, když rozhodné období, pro které je výživné stanoveno, je od 3. 11. 2021 do budoucna. Žalovaná přitom založila do spisu svá daňová přiznání za další období, která však výši příjmů, jež je z nich možné vyčíst, nijak nevybočují od příjmů za předešlé období.
20. Příjem z jejího nemovitého majetku není žádný „další příjem“, ale je to její příjem, který je uveden v jejích přiznáních k dani z příjmu fyzických osob a jehož výši soud zjistil, jak je uvedeno shora. Stejně tak tomu je v případě uváděných příjmů společnosti MXXX XXXA s.r.o. Příjmy této společnosti jsou příjmy zcela jiného subjektu práva než žalované. Pokud by žalovaná měla jakýkoliv příjem z podnikání této společnosti (mzda / zisk / odměna jednatele dle smlouvy o výkonu funkce jednatele), opět by byl uveden v přiznáních k dani z příjmu fyzických osob.
21. Soud I. stupně směšuje v napadeném rozhodnutí příjmy žalované s příjmy právnické osoby, v níž má žalovaná majetkovou účast. Pokud by byl žalované vyplacen podíl na zisku právnické osoby, pak by se toto zcela nepochybně promítlo i v jejím daňovém přiznání. Nedokáže odhadnout hodnotu nemovitého majetku a nemá příjem z xxx 1 000 000 Kč – 1 300 000 Kč. Kancelářská budova v xxx je ve špatném technickém stavu a pokud nedojde v brzké době k její rekonstrukci, pak již nebude moct být pronajímána a nebude z ní plynout žádný příjem, jelikož byla rekonstruována naposledy někdy v 90. letech.
22. Žalovaná v rámci svého výsledku uvedla, že fakticky nad rámec příjmu seznatelného ze základu daně v rámci jejího daňového přiznání (v roce 2019 částka 635 049 Kč, tedy 52 920,45 Kč měsíčně, v roce 2020 částka 511 940 Kč, tedy 42 661,67 Kč měsíčně, a v roce 2021 částka 445 804 Kč, tedy 37 150,33 Kč měsíčně...) má k dispozici částku přibližně 120 000 Kč měsíčně (ta je z účetního hlediska zařazena jako odpis nemovitého majetku a v příloze č. 2 daňového přiznání žalované tvoří či spoluvytváří výdaj podle § 9 zákona o daních z příjmů). Avšak i tuto částku do budoucna potřebuje žalovaná na další údržbu nemovitého majetku.
23. Areál v Xxx pak není investiční nemovitostí, ale slouží výlučně k jejímu vlastnímu bydlení a bydlení jejích dvou nezaopatřených dcer. Kromě toho žalovaná vlastní administrativní budovu, která je sice pronajímána, avšak nachází se ve špatném technickém stavu a vyžaduje rozsáhlé investice do rekonstrukce. Dva byty v xxx jsou rovněž pronajímány a výnos z jejich pronájmu tvoří další část příjmu žalované.
24. Majetkové a příjmové poměry otce žalobce jsou zcela mimořádné – jeho majetek přesahuje miliardu korun a roční příjmy se dle daňových přiznání pohybují v řádu desítek milionů korun. Otec je tedy zcela nepochybně schopen bez jakéhokoliv omezení hradit veškeré potřeby syna, včetně případných nadstandardních výdajů.
25. Nelze připustit k tomu, aby zletilé dítě – byt' studující – vynucovalo rozsáhlou vyživovací povinnost způsobem, který de facto znamená, že rodič se musí přizpůsobit všem rozhodnutím dítěte, bez ohledu na svou vlastní finanční a životní situaci. Kromě žalobce, který inicioval svou žalobou toto řízení, má žalovaná dále dvě dcery, a to jednu zletilou, studující, a jednu nezletilou, o niž pečuje ve společné domácnosti. Vůči oběma dcerám má nadále vyživovací povinnost.
26. Má za to, že žalobcův návrh na stanovení výživného v požadované výši nereflektuje realitu její rodinné a ekonomické situace.
27. Soud I. stupně v rámci následného výsledku žalobce zjistil, že ten absolvoval během svého studia na XXX rovněž placenou stáž a pochybil, když nezjistil příjmy žalobce z této stáže. Též nezjistil, zda nemá případnou odměnu za působení žalobce ve společnosti NXXX XXXF a.s. (společnost otce žalobce), v níž žalobce je uváděn v rámci osob působících v této společnosti jako „ESG Counsel“.

Shodu s prvopisem potvrzuje I.T.

28. Navrhla, aby odvolací soud změnil výrok I. napadeného rozhodnutí tak, že se návrh zletilého Marca S. , narozeného 4. 7. 2000, na zvýšení výživného počínaje od 3. 11. 2021 do 31. 8. 2024 ve výši 75 000 Kč měsíčně a s účinností od 1. 9. 2024 ve výši 90 000 Kč měsíčně, zamítá a zároveň zrušil výrok II. napadeného rozhodnutí; dále změnil výrok IV. napadeného rozhodnutí tak, že je žalobce povinen zaplatit žalované náhradu nákladů řízení do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalované; a dále aby zrušil výrok V. napadeného rozhodnutí; a dále aby přiznal žalované náhradu nákladů odvolacího řízení; in eventum aby odvolací soud zrušil výroky I., II., IV., a V. napadeného rozhodnutí a věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu rozhodnutí.
29. Žalobce se k odvolání vyjádřil tak, že od doby poslední úpravy již uplynulo již více než 9 let a úprava výživného spočívající v jeho zvýšení je tedy již bez dalšího zcela na místě. Je zcela evidentní a obecně známou skutečností, že se životní náklady v České republice od října 2016 (do doby vyhlášení rozsudku) zvýšily, když již pouze samotná inflace byla za období let 2016 až 2024 kumulativně překročila hranici 50 %. Tedy již jen při zohlednění inflace je zvýšení výživného za předmětnou dobu na požadovaných 75 000 Kč měsíčně zcela na místě. Žalovaná se na výchově (péči) žalobce nijak nepodílela, a tudíž i právě proto je třeba, aby s o to větší intenzitou platila výživné v adekvátní výši.
30. Studium ve Velké Británii zcela logicky navazuje na jeho studium na XXX , které již bylo v anglickém jazyce. Je skutečností, že žalobce prokázal a doložil výši školného, které činilo 26 800 liber za rok a měsíční nájemné 1 725 liber bez poplatků za služby (s poplatky za služby pak byla měsíční platba 1 920 liber) i další náklady s tímto studiem spojené, např. náklady na víza, zdravotní pojištění, jazykovou zkoušku atd., které byly v celkové výši přibližně 4 000 liber. Počet kontaktních hodin v týdnu byl 21. K tomu je však nutné připočítat časovou dotaci samostudia a přípravy, což činilo dalších přibližně 15 hodin týdně. V období přípravy na zkoušky pak ještě více. Nelze odhlédnout ani od času, který musel žalobce trávit na cestě z pronajatého bytu do školy (cca 1 hodina) a zpět (další cca 1 hodina). To v jednom týdnu činí časovou náročnost v rozsahu 8 hodin. Předmětné náklady pak byly, vyjma drobných úspor žalobce, financovány jeho otcem.
31. Žalovaná je (výlučným) vlastníkem vily na adrese xxx xxx, která je v hodnotě přibližně 100 000 000 Kč (vyplývá z výpovědi svědka pana N. S.) a která je žalovanou pronajímána za částku 100 000 Kč měsíčně, což uvedla sama žalovaná při výslechu před soudem prvního stupně konaném dne 27.3.2025. Žalovaná též zcela záměrně ničeho nehovoří o tom, že na dcery, které má v péči, přispívá otec žalobce celkovou částkou 100 000 Kč měsíčně (na dceru O.M., které je xxx let částkou 40 000 Kč a na dceru L., které je xxx let částkou 60 000 Kč). Žalovaná je jediným jednatelem, společníkem a skutečným majitelem MXXX XXXA s.r.o. a tedy jedinou osobou, která v této a o této společnosti a o majetku této společnosti rozhoduje. Podíl žalované v této společnosti je tedy bez dalšího jejím výlučným majetkem. Odlišnost subjektů (žalované a společnosti MXXX XXXA s.r.o.), zde jistě de lege je, avšak pro zde řešenou věc nemůže mít tato (majetková) konstrukce žádného významu.
32. Pokud pak jde o společnost CXXXG, a.s, pak sama žalovaná uvedla, že je v této členem představenstva a akcionářem (vlastnícím 4 akcie) a měla za rok 2023 dividendu ve výši 85 000 Kč a za rok 2024 ve výši 102 000 Kč. Funkci člena představenstva v této společnosti vykonává tedy žalovaná zřejmě bezplatně. Optikou potenciality je tedy třeba i takovým (ušlým) příjmem žalované kalkulovat (a ochota žalované vykonávat tuto funkci bezplatně nemůže jít k tíži žalobce).
33. Žalovaná je předsedou Jxxx Xxx z.s. a zřejmě i tuto funkci vykonává bezplatně. Rekonstrukce administrativní budovy skončila v roce 2014. Sama žalovaná uvedla, že pronajato je přibližně 80 % plochy a lze dopočítat, že to je cca 96 000 Kč měsíčně.
34. Xxx Xxx v hodnotě přibližně 80 000 000 Kč až 100 000 000 Kč vyjma obytné části obsahuje také přibližně xxx a xxx. Výlučně k bydlení žalované a jejích dcer tedy zjevně neslouží. xxx si zde pronajímá xxx klub za nájemné cca 24 000 Kč vč. DPH měsíčně.

Shodu s prvopisem potvrzuje I.T.

35. Žalovaná nevlastní 2, ale 3 byty v xxx a podíl na nemovité věci zapsané na LV č. xxx pro katastrální území a obec xxx. Žalovaná zcela pomíjí, že má celkem 4 účty vedené u České spořitelny, a.s., na kterých je zůstatek v součtu 6 180 000 Kč. Též má dvě motorová vozidla, a to konkrétně Audi SQ5 a Škodu Kamiq, vlastněnou firmou (zřejmě MXXX XXXA s.r.o.), v hodnotě cca 300 000 Kč. Vlastní též koně.
36. Lze tedy shrnout, že žalovaná vlastní majetek v hodnotě přibližně 250 000 000 Kč, když jeho skladbu tvoří zejména nemovité věci, podíl ve společnosti MXXX XXXA s.r.o. a další věci (v poměru k těmto majetkovým hodnotám) nižších, avšak nikoli zanedbatelných hodnot. Uvedené majetkové hodnoty generují žalované příjmy ve výši přibližně 500 000 Kč měsíčně (a i kdyby tento majetek takový příjem negeneroval, pak to na věci ničeho nemění, neboť podstatné je hledisko potenciality, tedy toho, co je schopen daný majetek vygenerovat, kdy nelze vylučovat např. ani nájem či pacht závodu, pokud jde společnost MXXX XXXA s.r.o.), k čemuž je nutno zohlednit i 100 000 Kč, coby výživné placené dcerám žalované panem N S.
37. Žalovaná de facto nepracuje a nevyužívá tak své možnosti a schopnosti a vzdává se tedy fakticky svých příjmů, aniž by k tomu měla nějaký (natož pádný) důvod; jelikož i zde je podstatné hledisko potenciality, tedy toho, jak velký příjem by ze zaměstnání mohla Žalovaná mít, je nutno při řešení výše výživného počítat i s touto hodnotou.
38. Při svém výslechu otec žalobce uvedl majetek v hodnotě přibližně 367 500 000 Kč s tím, že tento je zatížen (dlouhodobými) závazky ve výši přibližně 192 500 000 Kč.
39. Studium, tedy příprava na budoucí povolání a náklady s tím spojené jsou zcela integrální součástí vyživovací povinnosti (samozřejmě vedle nákladů dalších, např. na živobytí atd.) a k základním potřebám dítěte samozřejmě patří. Žalobcem požadovaná výše výživného je v daných poměrech zcela přiměřená a prostředky jsou konzumovány převážně ke studiu, což je bez diskusí činnost bohužel a člověka obohacující na celý jeho život.
40. Měl by být zachován princip rovnosti mezi sourozenci ve srovnatelných podmínkách, situacích apod. Ostatně dosavadní výživné pro žalobce ve výši 50 000 Kč měsíčně způsobilo právě onu nerovnost. Žalobce, který studuje XXX v anglickém jazyce a poté v Londýně by měl 50 000 Kč, kdežto starší z dcer studující v České republice a žijící v malé obci s výživným 60 000 Kč a nezletilá dcera (žijící tamtéž) s výživným 40 000 Kč, je zřejmá nerovnost v neprospěch žalobce. Žalobcem požadovaná výše výživného tedy způsobí to, že se principu rovnosti mezi sourozenci tito přiblíží.
41. Navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek potvrdil a žalované uložil povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů odvolacího řízení.
42. Odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně přezkoumal včetně řízení, které jeho vydání předcházelo podle § 212 a § 212a o. s. ř. a dospěl k závěru, že odvolání žalované je důvodné.
43. V odvolacím řízení bylo zjištěno, že od 1.10.2025 žalobce studuje v denním magisterském studiu na Xxx škole s předpokládaným ukončením studia 30.9.2027 (viz potvrzení xxx – xxx školy z 12.11.2025).
44. Podle § 859 o. z. vyživovací povinnost a právo na výživné nejsou součástí rodičovské odpovědnosti; jejich trvání nezávisí na nabytí zletilosti ani svéprávnosti.
45. Podle ust. § 910 o. z. předci a potomci mají vzájemnou vyživovací povinnost. Vyživovací povinnost rodičů vůči dítěti předchází vyživovací povinnosti prarodičů a dalších předků vůči dítěti. Vzdálenější příbuzní mají vyživovací povinnost, jen nemohou-li ji plnit bližší příbuzní. Nejedná-li se o poměr rodičů a dítěte, předchází vyživovací povinnost potomků vyživovací povinnosti předků.
46. Podle ust. § 911 o. z. výživné lze přiznat, jestliže oprávněný není schopen sám se živit.

47. Podle ust. § 913 odst. 1 o. z. pro určení rozsahu výživného jsou rozhodné odůvodněné potřeby oprávněného a jeho majetkové poměry, jakož i schopnosti, možnosti a majetkové poměry povinného.
48. Podle § 914 o. z. je-li více osob povinných, které mají vůči oprávněnému stejné postavení, odpovídá rozsah vyživovací povinnosti každé z nich poměru jejich majetkových poměrů, schopností a možností k majetkovým poměrům, schopnostem a možnostem ostatních.
49. Podle ust. § 915 odst. 1 o. z. životní úroveň dítěte má být zásadně shodná s životní úrovní rodičů. Toto hledisko předchází hledisku odůvodněných potřeb dítěte.
50. Dle § 922 odst. 1 o. z. výživné lze přiznat jen ode dne zahájení soudního řízení; u výživného pro děti i za dobu nejdéle tři let zpět od tohoto dne.
51. Podle § 163 o. s. ř. rozsudek odsuzující k plnění v budoucnu splatných dávek nebo k plnění ve splátkách je možno na návrh změnit, jestliže se podstatně změnila okolnosti, které jsou rozhodující pro výši a další trvání dávek nebo splátek. Nestanoví-li zákon jinak, je změna rozsudku přípustná od doby, kdy došlo ke změně poměrů.
52. Jak odvolací soud již opakovaně v této věci uvedl, v posuzované věci je zapotřebí přihlídnout k platné judikatuře, dle níž základními hledisky pro určení výše výživného nesporně jsou odůvodněné potřeby dítěte, jeho majetkové poměry a schopnosti, možnosti a majetkové poměry povinného rodiče. Platí i pravidlo, že životní úroveň rodičů a dětí má být v zásadě stejná. V případě výjimečně vysokých příjmů povinného rodiče však nelze postupovat mechanicky. Nelze ztrácet ze zřetele fakt, že je právem i povinností rodičů naučit dítě hodnotě peněz a řádnému hospodaření s nimi. Stanovení nepřiměřeně vysokého výživného, které dítěti umožní dlouhodobý a snad i trvalý bezpracný život, může být nejen v rozporu s nejlepšími zájmy dítěte, ale může také porušovat právo rodiče vychovávat své dítě, jež je mu garantováno čl. 32 odst. 4 Listiny základních práv a svobod (srov. např. nálezy Ústavního soudu ze dne 16. prosince 2015, sp. zn. IV.ÚS 650/15).
53. Soud je při hodnocení schopností, možností a majetkových poměrů povinného rodiče povinen vycházet nejen z fakticity jeho příjmů a jeho reálných poměrů, ale také z potenciality příjmů [srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 12. září 2016 sp. zn. I. ÚS 1356/16 (N 170/82 SbNU 647)].
54. Zákonodárce nestanovil striktní způsob výpočtu výživného. Místo toho musí soud v jednotlivých případech uvážit veškerá zákonem uvedená kritéria (viz zejména § 913 a § 915 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů) a výživné určit ve výši odpovídající jim, jakož i smyslu a účelu výživného [srov. i nálezy ze dne 10. 6. 2013, sp. zn. I. ÚS 4239/12 (N 104/69 SbNU 709)].
55. Podle mnohaleté ustálené judikatury (např. lze uvést výklad v rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 26. 10. 1966, sp. zn. 6 Cz 29/66) při změně rozsudku nemůže soud již přezkoumávat správnost původního rozsudku, nýbrž musí se jen zabývat otázkou, zda se podstatně změnila okolnosti.
56. Přitom musí soud vždy pečlivě posoudit, zda a jak se změnila schopnosti, možnosti a majetkové poměry rodičů a jaké jsou odůvodněné potřeby dítěte s ohledem na jeho věk, zdravotní stav, zájmy, studium apod. V této souvislosti lze poukázat i na ustálenou rozhodovací praxi Ústavního soudu (srov. např. usnesení ze dne 13. 8. 2015, sp. zn. III. ÚS 1544/15). Důvody odůvodňující změnu takového rozhodnutí musí být trvalé a dosáhnout intenzity změny poměrů ve všech jejích aspektech (viz i usnesení Ústavního soudu ze dne 9. 3. 2000, sp. zn. IV. ÚS 14/2000).
57. Ze skutkových zjištění soudu I. stupně vyplývá, že nenastala podstatná změna poměrů.
58. Změna poměrů totiž musí být podstatná jak co do svého rozsahu, tak co do časového trvání. Posouzení, zda se jedná o změnu podstatnou, musí být vždy provedeno ve vztahu ke každému konkrétnímu případu. Podstatná změna může spočívat ve změně majetkových nebo zdravotních poměrů apod. Teprve po posouzení okolností případu a prokázání změny poměrů na straně

některého z účastníků může soud změnit původní rozsudek.

59. V souzené věci nedošlo k podstatné změně poměrů, když se majetkové a výdělkové poměry obou rodičů podstatně nezměnily a zůstaly nadstandardně vysoké. Vzhledem k majetku v ceně řádu stamiliónů Kč není podstatnou změnou nabytí dalších nemovitostí v ceně řádu miliónů Kč i vzrůst tržní hodnoty již dříve vlastněných nemovitostí. Též nadstandardní příjmy matky nedoznaly podstatnějších trvalých změn.
60. V této souvislosti lze souhlasit s odvolací námitkou, že všechny příjmy matky jsou zahrnuty v daňovém přiznání a pokud jde o vlastnictví právnické osoby, její příjmy nejsou příjmy matky, ale jedná se jen o další majetek matky (stejně jako nemovité věci, automobily apod.).
61. Matka má přitom nezměněný počet vyživovacích povinností, nadále rozsáhlý nemovitý majetek a statisícové příjmy.
62. To samé se týká otce, který má taktéž vyživovací povinnost vůči žalobci. I u něj nedošlo k podstatné změně v majetku v ceně řádu stamiliónů Kč a ani ve výši jeho nadstandardních příjmů. U otce sice přibyla jedna vyživovací povinnost, ale vzhledem k věku dalšího dítěte i nadstandardním majetkovým a výdělkovým poměrům otce se ani v jeho případě nejedná o podstatnou změnu poměrů.
63. Též u žalobce nedošlo k podstatné změně poměrů ohledně oprávněných potřeb.
64. Jak správně upozornila odvolatelka, v období, kdy žalobce studoval na Xxx xxx (XXX), měl sice zvýšené výdaje, jelikož studoval na XXX v anglickém jazyce a v důsledku toho hradil (na rozdíl od jiných studentů z ČR) školné, nicméně výše tohoto školného byla podstatně nižší než výše školného, které žalobce hradil v předchozím období studia na soukromém xxx gymnáziu (tedy v době posledního rozhodování o výživném). Zvýšené životní náklady v souvislosti s vyšším věkem a růstem cen pak byly tímto snížením školních výdajů kompenzovány a nedošlo tak k podstatné a trvalé změně poměrů spočívající ve zvýšení oprávněných potřeb žalobce.
65. Jestliže nedošlo k podstatné změně poměrů na straně žalobce a ani na straně jeho rodičů, není tak žádného zákonného důvodu pro zvýšení výživného od 1.9.2024 na částku 75 000 Kč.
66. Po dokončení bakalářského studia na XXX začal žalobce studovat od 1. 9. 2024 prezenční formu ročního magisterského studijního programu MSc Real Estate na vysoké škole Bxxx xxxL University of London v Londýně. MSc Real Estate za školné 11 404 liber a bydlel v Londýně na adrese xxx, Xxx v bytě, který si pronajal na dobu určitou 12 měsíců za nájemné ve výši 1 725 liber měsíčně.
67. Žalobce sám uvedl, že „možnost přivýdělku na brigádě neztracuje, ale vzhledem k situaci na trhu práce v kombinaci s předpokládaným výdělkem získaným tímto způsobem vnímá jako mnohem přínosnější věnovat se studiu a přípravě na CFA zkoušku“.
68. Žalobce je již dlouho zletilý, má vysoké požadavky a nároky na živobytí. Není tak žádného důvodu, aby (pokud má tyto vysoké nároky) se na jejich hrazení nepodílel sám přivýdělkem z brigád, jak tak běžně činí jeho vrstevníci. Naopak taková jeho činnost by byla přínosná a smysluplná i pro něj, aby si uvědomil cenu peněz a získal pracovní návyky a sociální zkušenosti, což bezesporu na trhu práce bude moci zcela uplatnit bezesporu více než různé certifikáty a diplomy. Praktické zkušenosti též jsou ceněny na pracovním trhu při hledání zaměstnání.
69. Zvýšení výživného od 1.9.2024 na 90 000 Kč soudem I. stupně neodpovídá zákonným kritériím. Žalobce se rozhodl sám studovat v zemi mimo EU a sám se rozhodl pro bydlení v bytě, který je finančně nedostupný i pro mnoho místních obyvatel v nejdražším městě v Evropě (viz skutečnost obecně známá – ust. § 121 o.s.ř.).
70. Jak již bylo uvedeno výše, základními hledisky pro určení výše výživného nesporně jsou odůvodněné potřeby dítěte, jeho majetkové poměry a schopnosti, možnosti a majetkové poměry povinného rodiče. Platí i pravidlo, že životní úroveň rodičů a dětí má být v zásadě stejná.

Shodu s prvpisem potvrzuje I.T.

71. Za prvé za odůvodněné potřeby žalobce nelze považovat jeho nákladné studium v Londýně, včetně pronájmu bytu a za druhé i o tomto období platí, že v případě výjimečně vysokých příjmů povinného rodiče nelze postupovat mechanicky. Právem i povinností rodičů je naučit dítě hodnotě peněz a řádnému hospodaření s nimi. Stanovení nepřiměřeně vysokého výživného, který žalobci ve věku xxx let umožňuje dlouhodobý bezpracný život, je v rozporu s jeho nejlepšími zájmy a porušovalo by právo rodiče vychovávat své dítě, jež je mu garantováno čl. 32 odst. 4 Listiny základních práv a svobod (srov. např. náleží Ústavního soudu ze dne 16. prosince 2015, sp. zn. IV.ÚS 650/15).
72. Pro pokrytí oprávněných potřeb žalobce (odlišných od žalobcem nárokováných nepřiměřených) je i po tomto datu částka 50 000 Kč měsíčně od jednoho z rodičů (a minimálně stejně vysoká od druhého rodiče) zcela dostačující.
73. Od 1.10.2025 pak žalobce opět studuje v denním magisterském studiu na Xxx s předpokládaným ukončením studia 30.9.2027, tedy stejné zaměření studia na stejné úrovni, pouze tentokrát v jiné zemi EU.
74. Není tak již ani splněna podmínka ust. § 911 o. z., dle něhož výživné lze přiznat, jestliže oprávněný není schopen sám se živit. V současné době je tak již na žalobci, aby svoje potřeby pokrýval vlastními příjmy bez ohledu na jeho názor, zda je „smysluplné“ vydělat si peníze vlastní prací.
75. Není účelem výše citovaných zákonných ustanovení, aby zletilé dítě – byt' studující – bylo saturováno rozsáhlou výživovací povinností způsobem a rodič se musel přizpůsobit všem jeho rozhodnutím. Jestliže žalobce jako dospělý člověk jednostranně rozhoduje o své „životní investici“ (dlouholeté studium v zahraničí nebo přesun do jiné země apod.), musí si být vědom toho, že rodiče nemají povinnost taková rozhodnutí zcela financovat.
76. Podle ust. § 2 odst. 1 o. z. každé ustanovení soukromého práva lze vykládat jenom ve shodě s Listinou základních práv a svobod a ústavním pořádkem vůbec, se zásadami, na nichž spočívá tento zákon, jakož i s trvalým zřetelem k hodnotám, které se tím chrání. Rozejde-li se výklad jednotlivého ustanovení pouze podle jeho slov s tímto příkazem, musí mu ustoupit.
77. Podle ust. 2 odst. 3 o. z. výklad a použití právního předpisu nesmí být v rozporu s dobrými mravy a nesmí vést k e krutosti nebo bezohlednosti urážející obyčejné lidské citění.
78. I pro výživné platí též ust. § 3 o. z. a výživovací povinnost vůči zletilému dítěti musí být uplatňována se zřetelem na princip obecné spravedlnosti. Ani institut výživného nelze jednostranně zneužívat. Právo na výživu není neomezené a povinnost rodiče přispívat na výživu dítěte nemůže být bezbřehá a postavena na faktickém jednostranném rozhodnutí dítěte.
79. Přitom odkaz žalobce na výši výživného plnorodých sourozenců též neobstojí vzhledem k tomu, že při jeho zvýšení bylo vycházeno z jiných výchozích okolností, jakož i jiných okolností při rozhodování o jeho změně, a především rozhodující byly oprávněné potřeby sourozenců a schopnosti, možnosti a majetkové poměry otce.
80. Odvolací soud proto podle ust. § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. změnil vyhovující výrok I. a výrok II. o dlužném výživném napadeného rozhodnutí soudu I. stupně a žalobu v plném rozsahu zamítl.
81. O nákladech řízení před soudy obou stupňů rozhodl odvolací soud podle ust. § 224 odst. 2 ve spojení s ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. tak, že přiznal žalované, která byla v řízení úspěšná, nárok na náhradu nákladů řízení podle § 8 odst. 1 a 2 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „advokátní tarif“), když je třeba vycházet z tarifní hodnoty ve výši 1 860 000 Kč (25 000 Kč x 36 + 24 x 40 000 Kč), tedy 15 740 Kč za úkon, celkem tedy 21 úkonů po 15 740 Kč – vyjádření z 4.5.2022, vyjádření k odvolání z 21.7.2022, sepis odvolání z 20.12.2023 a z 3.10. 2025 a účast na ústním jednání soudu dne 31. 8. 2021, 5.4.2022, 31.5.2022, 6. 9. 2022, 8. 12. 2022, 7. 2. 2023, 30. 5. 2023, 27. 7. 2023, 5. 10. 2023, 19. 3. 2024, 8. 10. 2024, 30. 1. 2025, 27. 3. 2025, 22. 5. 2025, 1. 7. 2025, 19. 8. 2025 a 2.12.2025,

Shodu s prvopisem potvrzuje I.T.

dohromady 330 540 Kč a dále náhrada hotových výdajů advokáta podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu přiznal náhradu za celkem 14 úkonů po 300 Kč (do 31. 12. 2024) a 7 úkonů po 450 Kč (advokátní tarif ve znění od 1. 1. 2025), tedy 7 350 Kč a podle § 137 odst. 3 o.s.ř. DPH ve výši 21 % z částky 337 890 Kč, tj. 70 956,90 Kč, celkem tedy 408 846,90 Kč.

82.V souladu s ust. § 160 odst. 1 věta před středníkem o. s. ř. bylo žalobci uloženo zaplatit tyto náklady ve lhůtě do tří dnů od právní moci rozsudku a na zákonné platební místo podle § 149 odst. 1 o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **není** dovolání přípustné (§ 238 odst. 1 písm. a/ o. s. ř.).

Praha 2. prosince 2025

JUDr. Blanka Chlostová v. r.
předsedkyně senátu